

Zadeva C-412/10

Deo Antoine Homawoo

proti

GMF Assurances SA

(Predlog za sprejetje predhodne
odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales),
Queen's Bench Division)

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pravo, ki se uporablja za nepogodbene
obveznosti – Uredba (ES) št. 864/2007 – Področje uporabe *ratione temporis*“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca P. Mengozzija, predstavljeni
6. septembra 2011 I - 11605
Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. novembra 2011 I - 11622

Povzetek sodbe

*Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pravo, ki se uporabi za nepogodbene obveznosti – Uredba št. 864/2007 – Področje uporabe *ratione temporis* – Razlikovanje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe – Obseg*

(člen 297 PDEU; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 864/2007, člena 31 in 32)

Člena 31 in 32 Uredbe št. 864/2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) v povezavi s členom 297 PDEU je treba razlagati tako, da mora nacionalno sodišče uporabiti to uredbo le za škodne dogodke, ki so nastali po 11. januarju 2009, ter da datum, ko se postopek za povračilo škode začne, in datum, ko sodišče, ki odloča o zadevi, sprejme odločitev glede prava, ki se uporabi, ne vplivata na določitev področja časovne uporabe te uredbe.

Uredba št. 864/2007 namreč vsebuje člen 31 z naslovom „Časovna uporaba“, ki določa, da se ta uredba uporablja za škodne dogodke, ki nastanejo po začetku veljavnosti te uredbe, in člen 32 z naslovom „Začetek uporabe“, ki določa, da se ta uredba načeloma uporablja od 11. januarja 2009. Če uredba ne vsebuje posebne določbe, ki bi določila datum začetka njene veljavnosti, pa je treba ta datum določiti na podlagi splošnega pravila iz člena 297(1), tretji pododstavek, PDEU. Ker je bila navedena uredba v Uradnem listu Evropske unije

objavljena 31. julija 2007, je začela veljati dvajseti dan po objavi, to je 20. avgusta 2007.

V teh okoliščinah člena 31 te uredbe ni mogoče razlagati brez upoštevanja datuma začetka uporabe, ki ga določa člen 32 Uredbe, to je 11. januar 2009. Zgolj taka razlaga omogoča, da se v skladu z uvodnimi izjavami 6, 13, 14 in 16 te uredbe zagotovi popolna uresničitev ciljev te uredbe, in sicer zagotovitev predvidljivosti izida pravnih varnosti glede prava, ki se uporabi, in enotne uporabe te uredbe v vseh državah članicah. Če pa bi se ta uredba uporabljala za dogodke, ki so nastali v času med datumom začetka veljavnosti te uredbe in datumom, ki je določen v členu 32 te uredbe, bi obstajalo tveganje, da navedeni cilji ne bi bili uresničeni.

(Glej točke 23, 30, od 33 do 35 in 37 ter izrek.)